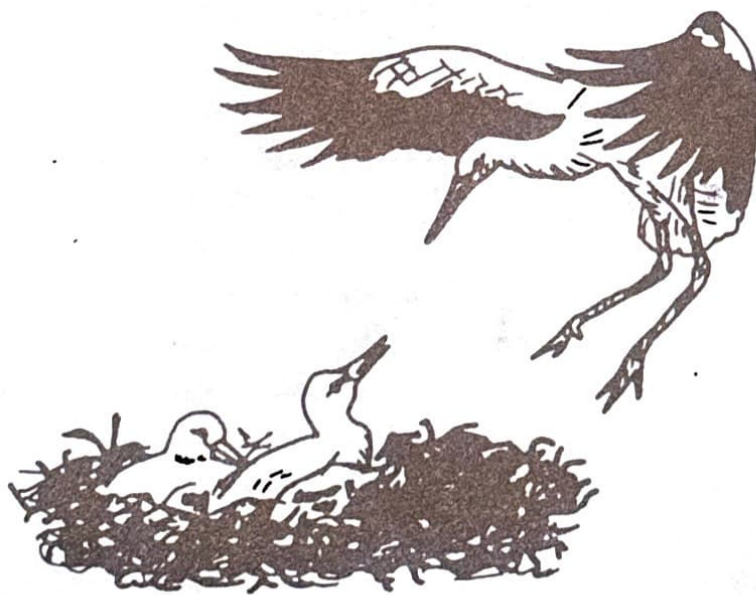

Jaarverslag

1985

ooievaarsbuitenstation
„IT EIBERTSHIEM”

Eernewoude

Geachte lezers,

Bij deze ontvangt U, donateur, vriend van It Eibertshiem, of op welke andere wijze U dan ook betrokken bent bij ons werk, ons zesde jaarverslag sinds de opening.

Ook dit jaar bleek er weer een grote belangstelling te bestaan voor ons werk en voor de ooievaar in het bijzonder.

Ondanks het feit dat de herleving van juffrouw ooievaar in de Fabeltjeskrant nu niet bepaald van positieve invloed zal zijn op het imago van de ooievaar, blijkt de belangstelling voor de ooievaar nog te groeien. Dit laatste is ook van groot belang, maar nog liever zagen wij uiteraard het aantal ooievaars groeien en dat proces verloopt maar matig.

Ook dit jaar hadden we weer een aantal nieuwe ontwikkelingen cq. belevenissen.

Het begon allemaal heel vroeg dit jaar met onze eerste "echte" winter.

Zelfs met meer dan 20°C vorst hielden de vogels zich goed. Wel bleek de voedseltoename duidelijk te stijgen en een 20 eendagskuikens per dag per vogel was geen uitzondering. In delen van de kooi werd hooi gestrooid om zodoende het vastvriezen van de poten aan de grond tegen te gaan.

Maar na een elfstedentocht komt het voorjaar toch weer snel en zo half februari werden de eerste copulaties weer waargenomen. Ons oude vertrouwde broedpaar had op 31/3 de eerste eieren in het nest, maar helaas na een week waren die weer verdwenen.orzaak onbekend. Dit zorgde dus voor enige vertraging, maar op 15/4 lagen er opnieuw 2 eieren in het nest, welk aantal nog tot 5 zou uitbreiden. Ook keerde in deze periode één van de jongen van vorig jaar na een lange trektocht weer terug op het Eibertshiem.

Ook in de broedkooien was het een drukte van belang. We hadden 3 vermoedelijke paren uitgeselecteerd en waren dus vol goede moed. Er werd druk gesleept met takken en de nesten werden al mooier en mooier. Op 25/4 veracheen ook in de kooi het eerste ei en er volgden nog twee. De andere twee "paren" kregen geen eieren en ook ons tweede vrijvliegende "paar" raakte niet aan de leg.

Gelukkig op 15/5 komt het eerste jong uit de dop en die ziet er gezond uit.

Als er 3 jongen in het nest zitten worden de laatste 2 eieren eruit gehaald en ondergebracht bij het andere vrijvliegende paar welke geen eieren heeft.

Deze twee eieren worden goed bebroed en komen ook beide uit, maar na enige dagen gaan jammergenoeg beide jongen dood.

Ook bij het andere paar gaat het niet voorspoedig. Eén jong gaat dood en een tweede wordt wegens slechte conditie uit het nest gehaald. Maar ook deze gaat na 4 weken toch nog dood en ook een tiental bezoeken van de dierenarts heeft hem niet kunnen redden.

Het andere jong groeit voorspoedig en is ook nu (dec.1985) nog goed gezond op ons station.

Al met al hielden we ook dit jaar maar één jong in leven, het zevende jong dat groot werd in Eernewoude sinds de opening in 1980.

Tot dusverre een erg mager resultaat maar desondanks blijven we optimistisch. Dat het ook anders kan gaan zien we aan bijvoorbeeld ons college station in Herwijnen, welke in 1979 open ging en waar dit jaar alleen al 12 jongen groot werden en waarvan er 8 op trek gingen.

Waarom lukt het dan in Eernewoude niet, zult U zich terecht afvragen? Wel dat vindt z'n oorsprong in het feit dat we tot nu toe nog maar één broedpaar hebben en daardoor erg kwetsbaar zijn.

Hopelijk verandert dat laatste dus binnenkort en we hebben ook reden om aan te nemen, dat dit ook werkelijk gebeurt. Tot voor kort wisten we namelijk niet wat een manlijk of een vrouwelijk exemplaar was en zo kon het dus ook gebeuren, dat de ooievaars die wij op gedrag selecteerden, zijnde een "paar", toch later twee mannen of twee vrouwen bleken te zijn. Nu echter door middel van een chromosomen onderzoek vast staat van welk geslacht de vogel is, kan dit dergelijke vergissingen voorkomen. Vervolgens staat ook wel vast dat ooievaars in gevangenschap veel moeilijker tot broeden komen dan uiteraard de vrije exemplaren.

We hebben bijvoorbeeld een stel ooievaars al drie jaar in een broedkooi zonder succes. Dit terwijl ze wel ieder voorjaar qua gedrag een paar bleken te zijn en dus in de kooi kwamen. Los laten konden we ze echter niet, want immers, we hadden geen zekerheid of het inderdaad wel om een man en een vrouw ging. Nu echter vast staat, dat dit wel zo is, zullen we dit stel dan ook zeker volgend voorjaar de vrijheid geven, dit in de hoop, dat ze dan wel tot broeden komen.

Een wat positiever bericht is, dat één van onze jongen, lichte '82, dit jaar wederom tot broeden overging. Vorig jaar was dit in Berkum (bij Zwolle) en toen mislukte dat. Dit jaar zat de vogel bij collega-station in de Wijk(Dr.) en daar werden 3 jongen groot.

De publieke belangstelling in Eernewoude was ook dit jaar weer groot. Zeker nu ook "It Fryske Gea" aldaar een expositie heeft ingericht over het landschap en het ontstane daarvan, is een bezoek aan ons station meer dan de moeite waard. De combinatie van beiden zal ook zeker een gunstige invloed hebben op het bezoekersaantal. Dat bezoekersaantal is voor ons van belang en wel om een tweetal redenen. Allereerst hopen wij natuurlijk op een zo breed mogelijke steun van de filosofie welke achter Jt. Eibertshiem zit en ten tweede is het bezoekersaantal erg belangrijk voor onze financiën. Op die manier proberen we donateurs te werven, maar ook de verkoop van posters, stickers, ansichtkaarten vormt een belangrijke bron van inkomsten. We hebben tot nu toe steeds een kleine reserve, maar die wordt wel elk jaar kleiner. Ook dit jaar prijkt er een tekort op de begroting van ± f 1.500.—

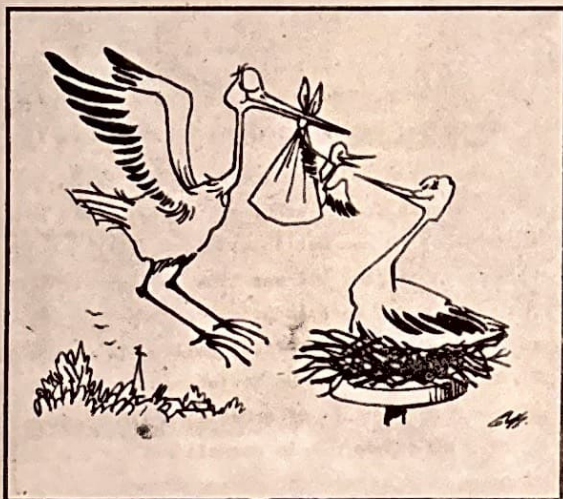
Dat lijkt niet veel, maar op een begroting van nog geen f 10.000.- is het toch 15 %. We hopen dan ook van harte, dat het aantal donateurs blijft groeien.

In de lande blijft de ooievaar een zeldzame verschijning. Werden er dit jaar in totaal een 50 projectooievaars groot, echte wilde paren telt Nederland niet meer, want er is er nog slechts 1. Hoe het internationaal met de ooievaar staat, valt op dit moment nog niet te zeggen. Wel was 1984/1985 wat dat betreft belangrijk, want men heeft in alle landen weer onderzoek gedaan naar de aantallen ooievaars. Dit is voor het laatst gebeurd in 1974. Nederland telde toen nog 9 wilde paren, maar Polen bij voorbeeld 35.000 en de Sovjetunie bijna evenveel. De verwachting is, dat de oost-populatie niet- of nauwelijks is afgenomen, dus is het wel belangrijk om vast te stellen hoe dit in werkelijkheid zit. Vast staat wel, dat in alle Europese landen de populatie nog steeds afneemt. Volgend jaar zullen we daar zeker uitgebreid aandacht aan besteden. Vast staat overigens ook, dat de ooievaar in een aantal landen nog steeds bejaagd wordt. Onvoorstelbaar toch ! Ook in Nederland is dat het geval geweest. In "het Vogeljaar" van 1938 schrijft dr. Jac. P. Thijssse: "De nuttigheidsmensen hebben uitgemaakt, dat de ooievaar een schadelijk dier is en tegen hun redeneringen valt weinig in te brengen. Hij eet, behalve zijn traditionele kikkers, visch, jong wild, jonge vogeltjes en zelfs honingbijen, wat hem zeer zwaar wordt aangerekend en het is uitgemaakt, dat zijn credit, hetwelk bestaat in 't doden van adders, veldmuizen, ratten en schadelijke insecten ver beneden het debet blijft. Zoover is het zelfs met hem gekomen, dat jachtheeren wel eens premies hebben gesteld op zijn schuldige hoofd, of liever, op zijn lange pooten, want die moest je inleveren als je de dubbeltjes in ontvangst wou nemen." Einde citaat.

Die periode is gelukkig wel voorbij, het jammere is alleen, dat wij er ook niet op kunnen jagen, omdat ze er niet zijn.

We willen er natuurlijk niet op jagen, maar hopelijk moge duidelijk zijn, dat wij ons best blijven doen om er voor te zorgen, dat ze er straks wel weer zijn. Lijfspreuk daarbij: Wie slagen wil, die slagen zal.

Werkgroep Jt. Eibertshiem

Tot besluit:

- Hopen wij als werkgroep, dat u ons blijft steunen.
- Willen wij u er op wijzen, dat onze openingstijden gewijzigd zijn.
april en mei: alleen weekends van 16.00 uur - 17.00 uur.
juni, juli, aug. tot half sept. van 13.30 uur - 17.00 uur.
Behalve op maandag, dagelijks geopend. (Tevens is in deze periode ook het bezoekerscentrum van It Fryske Gee op dezelfde tijd open).
- De rest van het jaar zijn wij dan gesloten. Wel bestaat er buiten alle tijden om de mogelijkheid om een excursie te houden, dit echter na afspraak.
- Kunt u onze artikelen, zoals posters, stickers, Ansichtkaarten, boeken, badoeken e.d. ook bestellen via bank of giro. Inlichtingen hierover op telefoon 05150-21496.
- Ons gironummer blijft 2807066 t.n.v. W.H. Hooghiemster, Mr. Troelstrawei 41, Grouw.

Handwritten text in a cursive script, possibly a historical document or manuscript. The text is written in black ink on a light background and is arranged in approximately 15 vertical columns. The script is highly stylized and difficult to decipher, but it appears to be a form of shorthand or a specific dialect of a historical language. The text is dense and fills most of the page.